

ŠPETIM SELMANI U KROKODILOVOJ KUĆI ZA PISCE

Autor: NN

Mladi pesnik sa Kosova biće tokom jula gost Krokodilove Kuće za pisce. Selmani je rođen 1986. u Prištini. Studira sociologiju na Prištinskom univerzitetu, a završio je master studije glume na Akademiji umetnosti Univerziteta u Prištini. Godine 2006. objavio je knjigu poezije Brenda Guaces/Unutar školjke, a 2011. drugu zbirku Poezi/Poezija.

Selmani boravi u Beogradu u okviru projekta Neighbors - na kafici kod komšije, koji za svoj osnovni cilj ima upoznavanje publike u Srbiji i na Kosovu o savremenom književnom stvaralaštvu u ove dve zemlje, kao i upoznavanje i pospešivanje komunikacije između mladih ljudi koji rade u oblasti kulture i medija u obe zemlje. Projekat finansira Evropska unija. Više o projektu saznajte na <http://www.krokodil.rs/neighbors>.

Antrfile:

Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

BEKIM FEHMIU KAO INSPIRACIJA

Autor: NN

Prvo izdanje festivala „Mirdita, dobar dan!“ od 19. do 21. septembra u Beogradu

Beograd - Centralni deo festivala „Mirdita, dobar dan!“, osnovanog sa ciljem da se na godišnjem nivou inicira susrete i razmenu srpske i kosovske kulturne scene u cilju poboljšanja odnosa Beograda i Prištine, biće održan prvi put u Beogradu od 19. do 21. septembra, najavljeno je na jučerašnjoj konferenciji za novinare u Medija centru.

Kako su objasnili inicijatori festivala - Građanske inicijative i Centar za praktičnu politiku iz Beograda i Integra iz Prištine, tokom godine biće održana još četiri dodatna dešavanja - dva u Srbiji i dva na Kosovu, a plan je da se festival ubuduće održava svake godine u junu. Glavna inspiracija za organizaciju ovakvog festivala su rad i dostignuća glumca Bekima Fehmijua, koji je bio simbol odnosa Beograda i Prištine, kao i mogućeg jedinstvenog kulturnog prostora.

Prema rečima Maje Stojanović, izvršne direktorke Građanskih inicijativa, ceo njegov život i umetnički rad predstavljaju suštinu odnosa između Srbije i Kosova.

- Tiha diskriminacija obeležila je ceo njegov život, ne samo 90-ih godina, već i ranije - kazala je ona.

Kako je istakao Kuštrim Koliki, direktor nevladine organizacije Integra, izborom Bekima Fehmijua podignuta su očekivanja u organizaciji ovog festivala, te da će na programu biti dela umetnosti visoke vrednosti. On je izrazio nadu da ova manifestacija neće biti ograničen samo na mali deo društva, kojima je ovakva saradnja uobičajna, već da će zaista doći do razmene na svim nivoima.

Antrfile:

U SEPTEMBRU FESTIVAL „MIRDITA, DOBAR DAN!“

Autor: NN

Centralni deo festivala „Mirdita, dobar dan!“, osnovanog sa ciljem da na godišnjem nivou inicira susrete i razmenu beogradske i prištinske kulturne scene u cilju poboljšanja odnosa Beograda i Prištine, biće održan prvi put u Beogradu od 19. do 21. septembra. Kako su najavili inicijatori festivala - Građanske inicijative i Centar za praktičnu politiku iz Beograda i Integra iz Prištine - tokom godine biće održana još četiri dodatna dešavanja - dva u Srbiji i dva na Kosovu.

Antrfile:

Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

KOSOVO VAM ŽELI DOBAR DAN

Autor: M. K.

Festival „Miredita, dobar dan!“ u Beogradu od 18. do 21. septembra

Beograd - Koncertom Rone Nišliu, džez i soul pevačica iz Prištine, u Beogradskoj filharmoniji večeras će u 20 sati biti svečano otvoren festival „Miredita, dobar dan!“. Manifestacija koja će do 21. septembra predstaviti beogradskoj javnosti kulturnu scenu Kosova - pozorištem, filmom, muzikom, likovnim stvaralaštvom, pored slavnog vokala, srpskoj publici poznatog po nastupu na Pesmi Evrovizije 2012. godine u Bakuu, ugostiće i pozorišnog reditelja Bekima Ljumija.

Njegova predstava „The Dealers“ („Dilerat“), zasnovana na tekstu „U samoći pamučnih polja“ Bernarda Marije Koltesa, biće izvedena sutra od 19.30 i 22 sata u KC REDŽ. Komad koji izvodi četvoro mladih glumaca iz Eksperimentalnog teatra - laboratorije „Loja“ ispituje fenomen „pravljjenja dogovora“, odnosno istovremenu privlačnost i odbojnost između „prodavca“ (ditera) i „kupca“ (klijenta), zaraznu i magnetsku vezu na kojoj počiva univerzum.

Na festivalu „Miredita, dobar dan!“ prištinsku filmsku scenu predstavice pobednica Sandens i Sarajevo film festivala Bljerta Zekiri, uz prezentaciju studentskog festivala Skena Up koji dovode mlade kosovske autore u Beograd. Publici će se predstaviti i pozorišni reditelj mlađe generacije Kalterim Balaj sa predstavom „Oh Good Days“, koja će biti izvedena u subotu, 20. septembra, u 21 sat u Centru za kulturnu dekontaminaciju.

Posetioci festivala moći će da uživaju i u kosovskoj poeziji, literaturi i drugim vidovima umetničkog stvaralaštva. Na programu su i debate: „Dekonstrukcija zajedničke prošlosti“ (sutra u 11 sati u Media centru) i „Rekonstrukcija budućnosti“ (u nedelju, 21. septembra, u 12 sati takođe u Media centru), koje će kritički preispitivati odnose Beograda i Prištine, sa stanovišta nasleđa prošlosti, ali i perspektiva saradnje u oblasti ekonomije, trgovine, obrazovanja, sporta, civilnog sektora.

Kako navode organizatori festivala, kao inspiracija za osnivanje ove manifestacije poslužio je Bekim Fehmiu, albanski, kosovski, beogradski, jugoslovenski i svetski glumac - simbol zajedničke prošlosti sa svim njenim izazovima, dostignućima i nerazumevanjima. Oni ističu da planiraju da ovi susreti postanu tradicija, te da svake godine kroz različite umetničke forme doprinesu uspostavljanju trajnog mira i normalizaciji odnosa Srbije i Kosova.

Festival će se održati na nekoliko lokacija u gradu (Centar za kulturnu dekontaminaciju, KC Redž, KC Grad, KC Parobrod itd), a ulaz na sve događaje biće besplatan. „Miredita, dobar dan!“ organizovali su: Građanske inicijative, Centar za praktičnu politiku i Integra iz Prištine, uz podršku foruma ZFD za Zapadni Balkan i Fonda za otvoreno društvo iz Prištine.

Antrfile:

U SEPTEMBRU PRVO IZDANJE FESTIVALA „MIRDITA, DOBAR DAN!”

Autor: PRENETO

Centralni deo festivala „Mirdita, dobar dan!”, osnovanog sa ciljem da na godišnjem nivou inicira susrete i razmenu beogradske i prištinske kulturne scene u cilju poboljšanja odnosa Beograda i Prištine, biće održan prvi put u Beogradu od 19. do 21. septembra.

Kako su najavili inicijatori festivala : Građanske inicijative i Centar za praktičnu politiku iz Beograda i Integra iz Prištine, tokom godine biće održana još četiri dodatna dešavanja – dva u Srbiji i dva na Kosovu, a plan je da se festival ubuduće održava svake godine u junu.

Inspiracija za organizaciju ovakvog festivala su rad i dostignuća glumca Bekima Fehmijua , čiji je život bio simbol odnosa Beograda i Prištine, ali i mogućeg jedinstvenog kulturnog prostora. Cilj festivala je društveno, kulturno i političko približavanje Beograda i Prištine. Tanjug

Antrfile:

Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

STO GODINA MIKIJA MANOJLOVIĆA U PRIŠTINI

Autor: ŽIVOJIN RAKOČEVIĆ

Nije sporno što je gospodin Manojlović u Prištini i što radi predstavu s Albancima, to je za podršku. Sporno je što je srpski deo pozorišta proteran i počišćen bez ostatka

Proslavljeni srpski glumac Predrag Miki Manojlović boravio je u Prištini, gde je započeo rad na projektu sa svojim kosovskim kolegama. Reč je o komadu Romeo i Julija, javio je ovdašnji portal Info-ks uz objašnjenje da će „tema projekta biti ljubav i mržnja, a ništa bolje se ne može učiniti od priče o Romeu i Juliji“. Miki Manojlović je razočaran što do ovakve saradnje i projekata nije došlo mnogo ranije.

– Ovo se nije desilo već 14 godina, a trebalo je da se dogodi pre 100 godina. Predstava neće imati dodira sa nacionalnim. Porodice Kapuleto i Montegi su porodice koje govore dva jezika, koje se ne razumeju i koje se mrze do smrti – kazao je Manojlović.

Površan čitalac će iz ovoga zaključiti kako je Manojlović prvi srpski glumac koji je došao u Prištinu, i da je uspeo ono što niko nije uradio u proteklih sto godina. Cinik će zaključiti kako nam Miki pokazuje, da smo to mogli i ranije, kao i da je M. M. pogodio u srce „realnost na terenu“ i stavio tačku na istoriju nesporazuma. Drugi će se, pak, zapitati: može li glumac zalečiti rane, etnički, kulturološki i jezički očišćene Prištine? Jasno je da on ne može Nisimu Konfortiju, prištinskom Jevrejину, vratiti otetu i, pre koju godinu, do temelja razrušenu kuću sa čijeg balkona je mogao gledati glumce Albance i Srbe kako pijani odlaze iz pozorišne kafane. Možda je među njima bio Dejan Mijač koji je režirao u Albanskoj drami, jer su se dve trupe istog pozorišta preplitale, pa su srpski glumci koji su znali albanski igrali u Albanskoj drami, i obrnuto albanski glumci na srpskom u Srpskoj drami. I nije bio samo Mijač, bilo ih je mnogo, i nije nikada bilo idealno i skladno... Tu dolazimo do paradoksa trenutne fingirane multietničnosti: kako je moguće da su Srbi i Albanci bili zajedno, kad ih je Miki sada spojio prvi put, radeći Šekspira. A trebalo je to da urade pre 100 godina!

Da je Miki došao u Prištinu pre tačno sto godina, a mogao je, dočekao bi ga Milan Rakić velikosrpski provincijski pesničić, što su ga ovde, u kolonijalnu misiju, poslali zli Karađorđevići. Da je Miki došao, pre 115 godina, sudario bi se u bednoj kasabi sa zalutalim srpsko-cincarskim skribomanom i škrabalom Branislavom Nušićem. Taj zli um je došao da Albancima otme Kosovo. Kako bi istorija drugačije izgledala – da ga je Miki, ovako krupan, pridavio u onom otomanskom blatu! Da je Miki u prištinsku anarhičnu i ruševnu varoš banuo pre sto dvadeset godina sreo bi jednog teškog bolesnika – tuberana Vojislava Ilića. Njega su osvedočeni rusofili i hegemoni Obrenovići poslali da Albancima prenosi bolesti. TBC Vojislav je rodonačelnik većine bolesti iz oblasti grudobolje kod Albanaca, pre njega oni nisu od toga bolovali. Koga danas može sresti Miki M. u Prištini? Srbi su potpuno nestali, a ako slučajno svrati u srpski gračanički geto dočekaće ga starica Vuka Ivanović što je prošle godine pobjegla iz tog divnog grada, prebijana i ponižena.

Biće ipak da je pre našeg Mikija ovde stigao Miki Maus, a pre Mause nije bilo ni Srba, ni Albanaca, ni Nušića ni Rakića, ni mržnje, ni ljubavi – jer je, izgleda, naše pamćenje počelo od jednog miša.

– Fini ljudi iz Beograda imaće duge, fine razgovore sa finim ljudima iz Prištine, ali će nekako u tim razgovorima da zaborave na Srbe s Kosova i srpske institucije kulture s Kosova; fini ljudi iz Beograda uporno će zaboravljati nas koji nismo pozvani da budemo fini, i mi koji nismo pozvani da budemo fini ostaćemo kao neka, da kažem, subcivilizacijska vrednost, odnosno „Srbi s Kosova“. I tako će, kao što se događa u Hrvatskoj, da beogradska pozorišta odlaze u Zagreb a hrvatska u Beograd, zaobilaziti Srpsko narodno pozorište izbeglo u severnu Mitrovicu, kao što sada zaobilaze Knin, jer to naprosto nije politički isplativo i nije „korektno“ – izjavio je Nenad Todorović, sada već bivši direktor Srpske drame Narodnog pozorišta iz Prištine.

Nije sporno što je gospodin Manojlović u Prištini i što radi predstavu s Albancima, to je za podršku. Sporno je što je srpski deo pozorišta proteran i počišćen bez ostatka. Sporno je to što ta trupa više

nema svoj dom, što nema svoj grad i što joj je scena u blatu. Sa druge strane, važnije je od Mikija i Prištine, što to pozorište sada igra komade apsurdna po srušenim domovima kulture, na jednom jedinom trgu u Orahovcu, za jednu staricu kod Uroševca, za poniženu Vuku u jednom sobičku u Prištini, dok je još bila tamo. To pozorište niko nije zvao na projekte, ono ide i traži svoje gledaoce. Kad neki novi Miki, za sto godina, dođe po drugi put među Albance i Srbe, pod uslovom da ovi poslednji uopšte prežive, neka nikada ne kaže: „Ovo se nije desilo već 14 godina, a trebalo je da se dogodi pre 100 godina.“

Antrfile:

[Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti \(kopirati, replicirati ili pretraživati\) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.](#)

ZAVRŠEN FESTIVAL „MIREBITA“

Autor: NN

Debatom „Rekonstrukcija budućnosti“, juče je u Medija centru zatvoren festival „Mirebita, dobar dan“. Mladi umetnici s Kosova zahvalili su organizatorima na tome što im je omogućeno da svoje radove predstave srpskoj publici i najavili sledeći susret koji će se održati u Prištini. Inspiracija za festival bio je glumac Bekim Fehmiu.

Bekim bi bio presrećan da je mogao da prisustvuje ovim dešavanjima - rekla je glumica Branka Petrić, supruga pokojnog glumca.

Antrfile:

Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

FESTIVAL VAN OKVIRA /OFF FRAME

Autor: M. K.

Beograd - Regionalni festival društveno angažovanog teatra Van okvira/Off Frame otvoren je u petak u Kulturnom centru Redž, predstavom „Tišina“, u izvedbi ERGstatus plesnog teatra iz Beograda. „Tišina“ je posvećena Stojanu Simiću, prvoj gluvoj osobi koja se već nekoliko godina profesionalno bavi savremenim plesom.

Na festivalu će biti izvedeno devet pozorišnih predstava/performansa iz Beograda, Smedereva, Zagreba, Sarajeva i Prištine, koji ukazuju na cenzuru i posledice njenog prekoračenja („O s(a)vesti - Esej u pokretu o Dadi Vujasinović“), na geopolitičke granice („Let iznad kosovskog pozorišta“), granice ličnog i političkog („Još jedno pismo preko Crvenog krsta“), granice izdržljivosti („Tri minuta“ i „LUDAČKE KOŠULJE još uvek u našem gradu. Eskapizam sa osmehom.“), umetničkog delovanja („Star Track“) i granice prihvatanja društvenih pravila („Dečak koji kaže da - dečak koji kaže ne“). Posebno je zanimljiv komad „Inner Ligts“ pozorišta Patos iz Smedereva, gde publika na samom ulazu dobija poveze za oči i ostaje sa njima tokom cele predstave i time biva stavljena u poziciju slepih i slabovidih osoba. Ova predstava je na programu večeras u Galeriji 12 HUB u dva termina - 17.30 i 18.45 i njoj može da prisustvuje samo 25 osoba.

Program festivala je besplatan. Organizovan je prevod na srpski znakovni jezik, kao i audio naracija za slepe i slabovide osobe. Prostori u kojima se odvija festival su pristupačni za korisnike/ice kolica.

Antrfile:

Elektronska arhiva **MEDIJSKE DOKUMENTACIJE** ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

DIJALOG RAZLIČITIH

Autor: RADMILA STANKOVIĆ

Gostovanje predstave Izopačeni u Prištini

Gostovanje beogradske predstave bio je događaj koji je pokazao da postoje zajedničke teme izvan predrasuda i daleko od pregovaračkih stolova

U Oda teatru, pozorištu koje je smešteno u nekadašnjem domu kulture „Boro i Ramiz“ u Prištini, u prepunoj sali sa 200 mesta (na opštu nevericu radili su i tapkaroši), dva dana je, 21. i 22. januara, igrana predstava Izopačeni, projekat beogradskog Hartefakta i Bitef teatra. U režiji Andreja Nosova, publici su se predstavili glumci Branko Cvejić, Radovan Raša Vujović, Alban Ukraj, Boris Ler, Luka Mihovilović, Draško Adžić i Miloš Isailović.

Predstava Izopačeni nastala je po nagrađivanoj i ekranizovanoj drami Martina Šermana, koja se bavi položajem homoseksualaca u Berlinu tridesetih godina prošlog veka, kao i njihovom progonu i sudbini koja ih je zadesila u nacističkim koncentracionim logorima. Utoliko je, ako se podrazume činjenica da gosti iz Beograda predstavljaju apsolutnu retkost, ovo gostovanje imalo dodatnu bizarnost.

Branko Cvejić, popularni televizijski junak Bane Bumber iz jedne od najgledanijih jugoslovenskih serija Grlom u jagode, i veoma uspešan upravnik Jugoslovenskog dramskog pozorišta od 2002. do 2011, bio je jedan od protagonista ove predstave u Prištini, i posle nekoliko decenija, ovo je njegov prvi profesionalni boravak u glavnom gradu Pokrajine, o kojem za NIN svedoči:

„U Prištini sam kao glumac poslednji put bio u prvom životu i ovo je za mene bio veoma zanimljiv susret sa publikom. I na moju radost, rekao bih i veoma uspešan. Jer, u ta dva dana saznao sam da je i tamo kriza publike pa mi je kolega Enver Petrovci posvedočio da je veliki uspeh to što smo dve večeri napunili salu veličine beogradskog Bojana Stupice. Predstava je bila prevedena, titlovana na albanski i na engleski jezik, a publika je na nju reagovala onako kako bismo mi, kao glumci, samo poželeli. I ispratili su nas fantastičnim aplauzom. Bilo mi je posebno zanimljivo da je na razgovoru povodom predstave, koji se odvijao u jednoj lepoj maloj knjižari, bilo tridesetak zainteresovanih, uglavnom mladih ljudi, koji perfektno govore engleski. I sjajno misle. Uhvatio sam sebe, zadivljen sposobnošću jedne mlade žene koja je bila medijator u tom dijalogu, kako se pitam zbog čega o budućnosti Srbije i Kosova ne pregovara ona i neki slični mladi ljudi sa Kosova i iz Srbije.“

Mlada publika u Prištini ne zna ko je Branko Cvejić, stariji ga se sećaju i ljubazno su ga pozdravljali. I kogod je znao jezik, pozdravljao ga je na srpskom. U bašti hotela u kome su spavali, gde je jedino mogao da puši, Cvejić je imao zanimljiv susret sa kelnerom hotela koji je 19 godina proveo u Beogradu i koji je hteo da mu glumac kaže kako je danas na Banjici, gde je on nekad živeo. Objasnio je da je pobjegao 1999. godine kada je počelo bombardovanje, a da ga niko nije terao... Traženi pozorišni, filmski i televizijski glumac Radovan Raša Vujović bio je prvi put u Prištini. On ima 30 godina i nije imao nikakva neposredna saznanja o tamošnjoj sredini, tako da je ovo za njega bilo dragoceno iskustvo o kojem za NIN svedoči:

„Nisam imao nikakvih predrasuda, ali ni očekivanja. Naši domaćini, Center for Equality and Liberty Kosova, učinili su sve da se dobro osećamo, da nam boravak tamo bude što prijatniji. Publika je sjajno reagovala, na pravim mestima, i celokupan događaj je bio poseban. Mislim da se ova predstava bavi jako važnom temom i stoga je važno da se ona igra ne samo u Srbiji, nego i u zemljama regiona, zapravo u svakoj sredini gde za to postoji potreba. Na debati povodom predstave posebno me je iznenadila spremnost, uglavnom mlađe publike, da otvoreno diskutuju i da bez straha govore o pitanjima koja otvara ova predstava. Sa nekima od njih sam se upoznao i imao priliku lično da razgovaram i jako mi je drago da je predstava shvaćena na pravi način, da su čuli sve ono što smo mi želeli da kažemo i da su naše gostovanje doživeli kao neku vrstu podrške. Takođe sam stekao utisak da postoji prostor za ostvarivanje novih saradnji između naše dve sredine.“

Treba znati da je za ovo gostovanje najzaslužniji Andrej Nosov, reditelj, osnivač i direktor regionalne nevladine Hartefakt organizacije. On je dogovorio ovo gostovanje sa domaćinom Center for Eljuality and Liberty Kosova. Nosov za NIN kaže da je samo gostovanje jedne beogradske predstave u Prištini dovoljno senzitivno, ali:

„Nismo se zadovoljili samo tom, minimalnom senzitivnošću, već je naša predstava Izopačeni, odnosno njena tema, bila i svojevrsna podrška LGBT populaciji na Kosovu koja je u tom društvu veoma potlačena, ali na drugačijem nivou nego što je u drugim delovima regiona. Ipak, ono što je najvažnije, naše gostovanje je privuklo pažnju publike, dva dana je sala Oda teatra bila prepuna, ja sam drugog dana od 11 pre podne do početka predstave bez prestanka razgovarao sa novinarima.“ Na pitanje šta je novinare iz Prištine najviše zanimalo, zbog čega im je ovo gostovanje bilo toliko zanimljivo, dobijamo ovakvo tumačenje:

„U Prištini ne postoji navika da ljudi iz Srbije dolaze sa tom vrstom motiva i manira sa kojom smo mi došli pred prištinsku publiku, odnosno pred prištinsku javnost. Uglavnom se dolazi sa zahtevima koji nose ratnu politiku iz prošlosti, ili se dolazi zarad nekakvih pregovora, ili ne nužno potrebom za komunikacijom, koliko potrebom za pobedom. U tome je najvažnija razlika. Mi nismo išli tamo da nekoga pobedimo, već da se predstavimo i da razgovaramo. Publika je pokazala da joj se to što smo igrali dopalo, čak sam razgovarao sa čovekom koji je po malo većoj ceni kupio kartu od tapkaroša! Sutradan, na razgovoru, bio sam fasciniran razumevanjem predstave koje su pokazali ti ljudi. Bilo je to dubinsko seciranje pozicije LGBT populacije u predstavi, ali i na Kosovu, sa pitanjem kako je to u Beogradu, u Srbiji, jedan veoma smislen razgovor pun izvanrednih analiza. A ja sam se bojao da će neko reagovati po sistemu: evo, sad su došli ovi iz Beograda, i to sa ovakvom temom. Očigledno, bezrazložno.“

Naš sagovornik nam svedoči da je na predstavama bilo umetnika, ljubitelja pozorišta, znatiželjnih, rečju, bila je to veoma urbana ali i heterogena publika. Predstavu je sa suprugom gledao i gradonačelnik Prištine Špend Ahmeti koji je dao lepu izjavu posle predstave i beogradskim gostima poželeo dobrodošlicu. Ovo gostovanje je iskorišćeno i tako što je dogovoreno da neka predstava iz Prištine do kraja sezone gostuje u Beogradu u nekom od pozorišta i da tako krene da se pravi most saradnje:

„Ako iole postoji pameti u Vladi, ovoj sadašnjoj ili budućoj, oni će uz Briselski sporazum obavezno zakačiti nešto što se zove javnodiplomatska inicijativa. Da sam na mestu ministra kulture, istog trenutka bih u budžetu odvojio novac za najmanje pet umetničkih razmena sa Prištinom. Da oni dođu ovde, da mi idemo tamo, i sve to pod visokim patronatom Vlade. To bi bio početak novih odnosa između Srba i Albanaca u 21. veku – kaže Nosov.

Ili, kako kaže glumac Radovan Raša Vujović:

„Ja sam ceo svoj život u Srbiji proveo u senci problema zvanog Kosovo. A u Prištini sam upoznao neke mlade ljude koji, jednako kao ja, ne žele da ostatak svog života provedu pod terorom prošlosti, vukući kofer problema sa kojim suštinski nemamo veze i koje nismo nikada želeli.“

Antrfile:

ŽALIM ŠTO NE ZNAM SRPSKI

Autor: SONJA ŠULOVIĆ

MLADI ALBANSKI PISAC SA KOSOVA PIŠE ROMAN U BEOGRADU

BEOGRAD Na ovim našim balkanskim prostorima i dalje kao da se borimo s identitetima, ali da bismo shvatili ko smo, moramo prelaziti granice i provocirati um, kaže Arber Selmani za „Blic“.

Arber Selmani (22) je gost Krokodilove kuće za pisce i projekta „Neighbors - na kafi ci kod komšije“. Inače, živi u svom rodnom gradu Prištini.

Diplomirao je marketing i objavio knjigu „Zašto je deda tužan“. U slobodno vreme piše poeziju i radi kao slobodni novinar za nekoliko medija na Kosovu i u inostranstvu.

Nisam prvi put u Beogradu, boravio sam ovde više puta zbog projekata na kojima sam radio. Ali ovog puta prvi put sam došao kao pisac. Kada sam pre četiri godine bio ovde, nisam govorio odakle dolazim i moji roditelji su bili uplašeni... Sada se osećam dobro, prijatno i sigurno bi pomoglo da znam jezik, ali nažalost ne govorim srpski - kaže Selmani.

Političke nesuglasice postoje, ali su za njega uočljivije sličnosti.

Politički gledano, imamo lošu prošlost, ali mislim da delimo mnogo toga istog ili sličnog u kulturi i tradiciji. Delimo i iste probleme - imamo dve usrane vlade, korupciju, loš životni standard...

atmosferu svakodnevice. Ali mislim da mlađe generacije zaista nije briga šta političari govore, već da znaju da se nose sa prošlošću i gledaju napred - navodi Selmani.

Aktivista je u oblasti ljudskih prava i istraživač za pitanja multikulturalizma, nacionalizma i LGBT prava.

Prošle godine osvojio je nagradu UNDP za najbolji članak o položaju žena i sigurnosti.

Pisati o seksualnosti, protiv vlade, o nacionalizmu, skinhedsima ili huliganima, o onome što nije tradicija i istorija, sve je provokativno na Kosovu. Radio sam za listove u kojim sam imao slobodu, a dešavali su se pritisci i pretnje. Ali nikada nisam hteo da budem provokativan, već da pomeram granice i otvaram pitanja jer smatram da na taj način možete doprineti da i drugi shvate kako i sami mogu prelaziti i pomerati granice - dodaje naš sagovornik.

Ipak, tek kao pisac smatra da može da kaže šta misli.

I roman na kome sada radim u Beogradu, a koji sam počeo da pišem pre godinu dana, mogao bi se shvatiti kao provokativan jer delom govori o gej odnosu i tako nešto do sada nije objavljeno na Kosovu. Radnja je smeštena u Beč, gde sam živio šest meseci, i delom je fikcija, drugim nešto što sam doživeo - dodaje naš sagovornik.

Selmani je i jedan od osnivača Culturista, udruženja koje podržava kosovsku kulturnu scenu, za koju kaže da napreduje.

Postoje želje da organizujemo programe i festivale, poput ovoga što radi Krokodil. Naši političari ne pokazuju zainteresovanost da podrže kulturnu saradnju između Kosova i Srbije - zaključuje Selmani.

Antrfile:

Srpske knjige u jednoj knjižari

Imam utisak da ovde ljudi mnogo više čitaju nego na Kosovu. Pisao sam pre godinu dana članak o tome gde možete kupiti stare knjige. Na Kosovu i dalje imate knjižaru u kojoj možete kupiti i srpske autore, na srpskom jeziku. To što autori mlađe i srednje generacije nisu prevedeni mislim da je više problem nedostatka novca i toga što skoro da ni ne postoje izdavačke kuće ni ovde ni tamo koje su spremne da objave mladog pisca. VOLEO BIH da, na primer, PESME koje SAM PISAO kada sam prošli put bio u Beogradu BUDU PREVEDENE na SRPSKI jezik - kaže Arber Selmani.